

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců

Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobkyně: **Ing. R. R.**
bytem X
zastoupena Mgr. Lucií Knoll, advokátkou
sídlem Helceletova 235/9, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám 3, Brno

za účasti: **J. K.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2025, č. j. JMK 128239/2025, sp. zn. S - JMK 87511/2025 OKSÚ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Úřad městské části města Brna, Brno-Židenice, rozhodnutím ze dne 26. 10. 2022, č. j. BZID 14325/22/OVÚP/Kub, na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení (dále jen „stavebník“) rozhodl o umístění stavby „Polyfunkční objekt V.“ na pozemcích parc. č. X, XA, XB a XC v katastrálním území X.
2. Magistrát města Brna rozhodnutím ze dne 12. 12. 2023, č. j. MMB/0571839/2023, zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí stavebního úřadu jako opožděné dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Žalobkyni coby účastníku územního řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), bylo v řízení s velkým počtem účastníků doručeno rozhodnutí stavebního úřadu veřejnou vyhláškou dne 10. 11. 2022. Odvolání žalobkyně ze dne 17. 10. 2023 proto bylo opožděné. Žalobu proti uvedenému rozhodnutí zdejší soud zamítl rozsudkem ze dne 26. 9. 2024, č. j. 62 A 15/2024-57.
3. Nejvyšší správní soud však ke kasační stížnosti žalobkyně rozsudkem ze dne 24. 4. 2025, č. j. 8 As 228/2024-50, rozsudek zdejšího soudu i rozhodnutí Magistrátu města Brna zrušil pro nepřezkoumatelnost. Na základě změny Statutu města Brna rozhodoval v dalším řízení žalovaný, který napadeným rozhodnutím opět zamítl odvolání žalobkyně jako opožděné.

II. Žaloba

4. Žalobkyně namítá, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný nevypořádal s námitkou, že žalobkyni nebylo rozhodnutí stavebního úřadu řádně doručeno, neboť měla být účastníkem, kterému se doručuje přímo, nikoliv prostřednictvím veřejné vyhlášky. Žalovaný neprováděl žádné dokazování ke konstrukční provázanosti a jednotě základů obou staveb. Pochybil i tím, že před vydáním rozhodnutí nedal žalobkyni možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu.
5. Podle žalobkyně je nezbytné přihlídnout k celkovému vlivu záměru na její práva. V nynějším případě se jedná o vliv umísťované stavby na společné základy dvojdomku se společnou dělicí zdí bez dilatace, přičemž coby přímý účastník v územním řízení nebyl zohledněn žádný z vlastníků dvojdomku. Vlastníky části dvojdomku mezující se stavbou (č. p. X) a pozemku pod ní (parc. č. XD) jsou manželé S., žalobkyně vlastní vzdálenější část dvojdomku (č. p. Y) a pozemek pod ní (parc. č. XE). Její rodinný dům a mezující nemovitost, ač nyní formálně rozděleny na dva samostatné domy a pozemky, jsou stavebně-technicky propojeny bez jakékoliv dilatace mezi oběma domy. Jedná se o dvojdom, původně postavený na jednom pozemku, přičemž základy domu, nosné prvky, věnec a štítová zeď jsou společné a technicky neoddělitelné. Oba rodinné domy byly také rodinou žalobkyně v 80. letech minulého století propojeny a užívány coby dům jediný. Následně byl dvoj domek opět oddělen jednoduchým zazděním provedených otvorů do společné dělicí zdi. Jakékoliv stavební aktivity v základech tudíž mají bezprostřední dopad na oba rodinné domy. Veškeré stavební práce a s tím spojené zatížení a vibrace se přenáší na oba domy. Společné základy domů jsou přibližně z roku 1928, tudíž s ohledem k jejich stáří a špatný technický stav jsou velmi náchylné co do stability k jakýmkoliv zásahům.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

6. Mezující sousedé (manželé S.) jsou dle žalobkyně jednoznačně účastníky řízení dle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, jimž se doručuje jednotlivě. Již z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nezákonné.
7. V návaznosti na to je účastníkem řízení dle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona také žalobkyně, a to z titulu vlastnictví rodinného domu č. p. Y a pozemků parc. č. XF a parc. č. XG, ale taktéž z titulu spoluvlastnictví společných částí rodinného domu žalobkyně a rodinného domu manželů S. Jelikož základy, společná štítová zeď, věnec a nosné konstrukční prvky tvoří společné části uvedených domů a při zohlednění roku výstavby, tedy přibližně roku 1927, je nutné na právní režim těchto částí nahlížet jako na zvláštní spoluvlastnický vztah. Na společných základech je pak vystavěna vnější obvodová štítová stěna, a právě společné základy pod touto obvodovou stěnou budou přímo dotčeny stavbou. K tomu odkazuje žalobkyně na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 4. 2012, sp. zn. 22 Cdo 2005/2010.
8. Jako zásadní a stěžejní námitku uplatnila žalobkyně, že ke stavbě coby vlastník nedala souhlas. Dle žalobkyně je zcela alarmující, že projektová dokumentace neobsahuje statické posouzení zatížení domů se společnými základy. Správní orgány ani pro zjištění stavu věci nepostupovaly správně, jestliže v řízení upustily od ústního projednání.
9. Žalobkyně se tedy v důsledku nesprávného postupu stavebního úřadu nedozvěděla o zahájení řízení a nemohla uplatňovat svá práva. S tím se ani žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádal. V odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze konstatuje, že žalobkyně je účastníkem řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, a proto jí bylo napadené rozhodnutí doručováno veřejnou vyhláškou. Doručování veřejnou vyhláškou dle žalobkyně představuje pro správní orgán pouze možnost, nikoli povinnost postupu. Stavební úřad měl zvážit okolnosti projednávané věci a procesní postavení účastníků řízení. Žalobkyně proto navrhuje, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvádí, že skutkový stav věci zjistil dostatečně v rozsahu nezbytném pro vedené řízení. Po zrušení původního rozhodnutí rozhodl na základě stejných podkladů, nadto postup podle § 36 odst. 3 správního řádu je obligatorní pouze v případě rozhodnutí meritorního. Navrhuje proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
12. Žaloba **není** důvodná.
13. Zdejší soud úvodem stejně jako ve svém předchozím rozsudku předesílá, že je v mezích žalobních bodů povolán zkoumat pouze otázku opožděnosti odvolání, a nemůže se jakkoliv vyjadřovat k věcné správnosti prvostupňového rozhodnutí, které v takovém případě netvoří s napadeným rozhodnutím jeden celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006-112). Nebude se proto zabývat tím, zda podmínkou vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

územního rozhodnutí byl souhlas žalobkyně se stavebním záměrem, zda byla projektová dokumentace úplná a zda měl stavební úřad konat ústní jednání. Konečně, zdejší soud se nebude zabývat ani námitkou nezákonnosti postupu stavebního úřadu spočívající v tom, že manželům S. nebylo územní rozhodnutí doručováno jednotlivě, ač byli nepochybně účastníky řízení dle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Ochrana práv třetích osob žalobkyni nepřísluší.

14. Nejvyšší správní soud shledal předchozí rozhodnutí Magistrátu města Brna nepřezkoumatelným, neboť se dostatečně nevypořádalo s argumentací žalobkyně (zdejší soud pak pochybil tím, že nepřezkoumatelné rozhodnutí přezkoumal). Dle závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu měl žalovaný v dalším řízení posoudit, zda žalobkyně byla účastnicí územního řízení dle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Měl se zabývat tím, zda bylo podbetonování základů součástí stavebního záměru vymezeného v územním rozhodnutí, a pokud ano, zda má být uskutečněno na stavbě ve vlastnictví žalobkyně, a vypořádat se s tvrzením žalobkyně, že podbetonování zasáhlo do základů a štítové stěny dvojdomu, které měla ve vlastnictví.
15. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že není pochyb o tom, že podbetonování části základových konstrukcí stavby V. č. p. X bylo součástí stavebního záměru vymezeného v územním rozhodnutí. Stavební úřad to uvedl ve výrokové části rozhodnutí, podbetonování části základových konstrukcí obsahuje také projektová dokumentace a k žádosti byl doložen souhlas vlastníků pozemku parc. č. XD a stavby V. č.p. X umístěné na něm s tímto řešením. Rodinný dům žalobkyně č. p. Y je však právně samostatnou stavbou s odlišným vlastnictvím. Pokud podle tvrzení žalobkyně mají obě stavby společnou část v podobě dělicí štítové stěny tvořící tzv. rozhradu a společnou základovou konstrukci, tato skutečnost nic nemění na tom, že propojení nečiní ze dvou samostatných staveb stavbu jedinou ve smyslu předpisů stavebního práva. Nejedná se o jednu stavbu (dvojdům) rozdělenou na bytové jednotky, na které by dopadala právní úprava spoluvlastnických podílů na stavbě, ani stavbu bez vymezených bytových jednotek, u které jsou oba vlastníci spoluvlastníky celého dvojdomu s ideálním podílem na všech jeho částech, tj. včetně základových konstrukcí. Podbetonování základových konstrukcí je navrženo výhradně pod štítovou stěnou přilehlou k pozemku stavebníka. Žalobkyně proto není ani vlastníkem pozemku, na kterém má být stavba umístěna, ani vlastníkem stavby, na které má být stavba (podbetonování části základových konstrukcí) provedena.
16. Z výše uvedeného plyne, že žalovaný se řídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu a všemi podstatnými otázkami se zabýval. Námitka nepřezkoumatelnosti není důvodná. Není pravdou, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí se bez bližšího odůvodnění pouze konstatuje, že žalobkyně je účastníkem řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.
17. Zdejší soud nepřisvědčil námitce, že žalovaný neprováděl žádné dokazování ke konstrukční provázanosti a jednotě základů obou staveb. Žalovaný po skutkové stránce vycházel z dokumentace dvojdomu, kterou doložila sama žalobkyně. Tvrzení žalobkyně o konstrukční provázanosti obou staveb žalovaný nezpochybnil. Není tedy zřejmé, jaké další dokazování měl žalovaný podle žalobkyně provádět.
18. V žalobě žalobkyně navrhuje důkazy buď součástmi správního spisu a soudními rozhodnutími (kterými se v řízení před správními soudy nedokazuje) nebo dokumenty Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

k otázkám, které se netýkají předmětu řízení (stavební povolení), případně o kterých není v zásadě sporu – poloha nemovitostí a jejich stavebně-technické propojení. Pro úplnost lze doplnit, že posouzení znalce Ing. Vrtílka ve věci skutečného technického stavu nemovitosti žalobkyně a jejího propojení s nemovitostí manželů S. bylo vyhotoveno dne 2. 11. 2025 a žalovaný je nemohl v době vydání napadeného rozhodnutí zohlednit. Zdejší soud se s ním seznámil (oběma účastníkům je známo) a pro účely nynějšího řízení z něj vyplývá, že spojení nemovitostí je provedeno společným založením a sdílenými nosnými konstrukcemi (konkrétně se zmiňují průběžné vaznice krovu a společná protipožární stěna). Ani z tohoto posouzení tedy nevyplývá, že by rodinný dům manželů S. a rodinný dům žalobkyně tvořily z hlediska práva jeden celek, přestože mají společné základy a nosné konstrukce.

19. Nedůvodná je rovněž námitka porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Podklady rozhodnutí v nynější věci představují toliko písemnosti doložené samotnou žalobkyní (ty žalobkyně okomentovala již ve svém odvolání) a výpisy z katastru nemovitostí. Žalobkyně nebyla nijak dotčena na právech tím, že ji žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí nevyzval k tomu, aby se s těmito podklady seznámila.
20. Podle § 92 odst. 3 stavebního zákona *územní rozhodnutí se doručuje podle § 87 odst. 1 až 3. V případě doručování územního rozhodnutí veřejnou vyhláškou se v něm účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru.*
21. Podle § 87 odst. 1 stavebního zákona *oznámení o zahájení územního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků; v řízení s velkým počtem účastníků se oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu, dotčeným orgánům a obci, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 1 písm. b), se doručuje jednotlivě; účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci řízení podle § 85 odst. 1 písm. a) a § 85 odst. 2 písm. a).*
22. Podle § 144 odst. 6 správního řádu *v řízení s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 5, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.*
23. Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je třeba v první řadě ujasnit, z jakého titulu je žalobkyně účastníkem územního řízení. Žalobkyně je vlastníkem pozemku parc. č. XE a stavby č. p. Y. Není sporu o tom, že na tomto pozemku ani stavbě nebude v územním řízení projednáváný záměr umístěn. Stavebně-technicky je ovšem stavba žalobkyně spojena se stavbou manželů S. č. p. X na pozemku parc. č. XD. Této stavby se projednáváný záměr dotýká, neboť je nutné zvýšit komín uvedené stavby a podbetonovat základy její štitové stěny. Stavebně-technické propojení stavby žalobkyně a stavby manželů S. (žalobkyní označované jako dvojdomek) spočívá zejména v základech obou staveb a nosných konstrukcích. Obě stavby mají společnou dělicí štitovou stěnu (pro úplnost je třeba poznamenat, že se jedná o jinou štitovou stěnu než tu, jež má být podbetonována).
24. S jistou mírou zjednodušení lze uvést, že právní úprava vymezuje dva okruhy účastníků územního řízení. Tzv. hlavním účastníkem řízení je dle obecné úpravy v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu (§ 27 odst. 1 správního řádu). Podle zvláštní

úpravy ve stavebním zákoně je hlavním účastníkem územního řízení žadatel [§ 85 odst. 1 písm. a) stavebního zákona] a vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě [§ 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona]. Tzv. vedlejšími účastníky řízení jsou podle obecné úpravy též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech (§ 27 odst. 2 správního řádu). Podle zvláštní úpravy jsou těmito účastníky řízení osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno [§ 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona].

25. Rozdílné postavení obou skupin účastníků řízení spočívá zejména v tom, že tzv. hlavním účastníkům se oznámení o zahájení řízení a veškeré písemnosti, včetně konečného rozhodnutí ve věci, doručují vždy individuálně, zatímco tzv. vedlejším účastníkům lze v řízení s velkým počtem účastníků v souladu s § 144 odst. 6 správního řádu doručovat veřejnou vyhláškou. Doručování veřejnou vyhláškou v řízení s velkým počtem účastníků nicméně není obligatorní. Ustanovení § 144 odst. 6 správního řádu nestanoví, že v takovém řízení *se doručuje* veřejnou vyhláškou, nýbrž že v něm *lze* doručovat veřejnou vyhláškou.
26. Uvedené rozdělení není samoúčelné, odráží se v něm odlišná intenzita dotčení práv obou skupin účastníků řízení. Vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být záměr uskutečněn, je tzv. hlavním účastníkem zejména proto, že uskutečněním stavebního záměru se disponuje jeho majetkem. Z tohoto důvodu musí být o zahájení územního řízení vždy jednotlivě vyrozuměn, neboť by měl vždy vědět, co se s jeho majetkem děje. Podmínkou umístění stavby je také výslovný souhlas tohoto vlastníka. Vlastník pozemku bude zpravidla účastníkem v případě nové stavby, resp. její přístavby, vlastník stávající stavby bude účastníkem v případě nástavby nebo stavební úpravy provedené třetí osobou (např. nájemcem).
27. Naproti tomu u ostatních osob, jejichž vlastnické právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být stavebním záměrem přímo dotčeno, je míra tohoto dotčení ve srovnání s vlastníkem pozemku nebo stavby, na kterých má být záměr uskutečněn, z povahy věci nižší. Lze předpokládat, že závažnost přímého dotčení práv se může (a zpravidla také bude) u jednotlivých sousedů lišit s ohledem na druh a charakter umísťované stavby a vzdálenost od ní. Zákon však nepředepisuje, že by správní orgány měly z tohoto důvodu přistupovat v důsledku dosažení nějaké kritické míry přímého dotčení práv k jednotlivým sousedům odlišně.
28. Žalobkyně jistě není žadatelem (tím je stavebník) ani vlastníkem pozemku, na kterém má být stavba umístěna. Na pozemek žalobkyně stavba žádnou částí nezasahuje. A podle zdejšího soudu žalovaný také správně zhodnotil, že žalobkyně není ani vlastníkem stavby, na které má být umísťovaná stavba provedena. Umísťovaná stavba není nástavbou, přístavbou ani stavební úpravou jakékoliv stávající stavby.
29. Provedení stavby dle rozhodnutí stavebního úřadu i dle žalovaného vyžaduje podbetonování základových konstrukcí štitové stěny domu ve vlastnictví manželů S. přiléhající ke stavbě na úroveň nové základové spáry, tj. přibližně o 1 m (přesně to bude možné určit po ověření předpokládaných základových poměrů stávající stavby). Ani to však z umísťované stavby nečiní součást stávající stavby.

30. Stavba ve vlastnictví žalobkyně je přitom oproti stavbě ve vlastnictví manželů S. právně odlišnou stavbou umístěnou na odlišném pozemku. Na tom nic nemění ani skutečnost, že obě stavby zřejmě (pokud bude soud stejně jako žalovaný vycházet z tvrzení žalobkyně a žalobkyní doložených podkladů) mají společnou část v podobě dělicí štitové zdi tvořící tzv. rozhradu a jsou také stavebně-technicky spojeny základy a některými nosnými konstrukcemi. Ani toto stavebně-technické propojení nečiní ze dvou samostatných staveb jedinou stavbu ve smyslu předpisů stavebního práva. Opačný přístup by dle zdejšího soudu také vznášel nedůvodně přísné požadavky vůči vlastníkům obdobných staveb, kteří by v případě jakékoliv stavební činnosti na své nemovitosti byli nuceni nejprve získat souhlas sousedů, a to bezvýjimečně a bez ohledu na to, zda se jedná o úpravy, které jsou způsobitelné stavbu sousedů skutečně negativně ovlivnit.
31. Žalobkyni nelze přisvědčit v tom, že při zohlednění roku výstavby je nutné na právní režim celých základů obou domů a nosných konstrukcí nahlížet jako na zvláštní spoluvlastnický vztah. Nic takového nevyplývá ani z právní úpravy (žalobkyně v tomto ohledu nic konkrétního ani netvrdí), ani ze žalobkyní odkazovaného rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 19. 4. 2012, sp. zn. 22 Cdo 2005/2010, v němž se soud zabýval vlastnictvím dělicí zdi dvou domů (které původně představovaly dům jediný), a v němž nadto v závěru dodal, že *„různé části zdi jsou různými věci, tudíž právní osud jedné neurčuje právní osud jiné. Různost je dána jejich odlišnou funkcí v jednom případě jde o zeď, která toliko ohraničuje dům navenek, a tudíž u ní, na rozdíl od zdi dělicí, není dán důvod, aby byla pojmána jako samostatná věc a nikoliv jen jako součást domu“*.
32. Zdejší soud v žádném případě nezpochybňuje, že vlastnické právo žalobkyně k jejímu domu může být umístěním stavby z důvodu stavebně-technického propojení s domem manželů S. přímo dotčeno. To nezpochybňuje ani žalovaný. To ovšem ze žalobkyně nečiní vlastníka stavby, na níž má být předmětná stavba umístěna. Žalobkyně proto nebyla účastníkem územního řízení dle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona.
33. Již shora bylo uvedeno, že doručování veřejnou vyhláškou není v případě řízení s velkým počtem účastníků obligatorní. Zákon tak správnímu orgánu dovoluje v konkrétním případě doručovat (některým) účastníkům řízení individuálně, pokud je to odůvodněno objektivními kritérii (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2023, č. j. 6 As 285/2021-55). Samotná skutečnost, že stavební úřad v nynějším územním řízení mezi jednotlivými účastníky řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona při doručování nerozlišoval, ovšem nečiní jeho postup nezákonným. Nic dalšího v tomto ohledu žalobkyně v žalobě nenamítá.

V. Závěr a náklady řízení

34. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s. Neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost a pro přiznání náhrady nákladů řízení neshledal ani jiné důvody hodné zvláštního zřetele.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. března 2026

David Raus v.r.
předseda senátu